

UIT DE LITTERATUUR

Analytisch-Klinische Untersuchungen zur Kenntnis der Albrechtschen Wurzelfüllungen, insbesondere der Albrecht „Neu“. Von Hugo Champion, von Seewen (Solothurn). Schweiz. Monatsschr. f. Zahnheilkunde, April 1941.

Albrecht heeft bij het ontwerpen van zijn methode van wortelkanaalbehandeling voortgebouwd op de principes van Buckley, welke onderzoeker omstreeks 1900 uitging van de veronderstelling, dat het vulmateriaal zich chemisch moet verbinden met het organische, geïnfecteerde, voor herinfectie vatbare weefsel der restpulp. Het tot dit doel aanbevolen trikresol-formaline heeft de eigenschap, in een alkalische of zure omgeving na geruimen tijd tot een onoplosbaar condensatieproduct, resp. een kunsthars van vaste consistentie over te gaan. Albrecht verving het trikresol door resorcine (metadioxybenzol) ten einde een snellere vorming van kunsthars te verkrijgen, terwijl een alkalische oplossing en een z.g. „recator“, een mengsel van kiezel en kaoline, werden toegevoegd.

Deze alkalische oplossing diende ter voorbereiding van de werking van de resorcine-formaline oplossing, terwijl de „recator“ moest optreden als adsorbens van de verkleuringsproducten, die ontstaan als phenol-derivaten zich in alkalische omgeving bevinden.

De werking van de recator in gunstigen zin was echter zoo gering, dat men besloot in de materialen dusdanige veranderingen aan te brengen, dat er een grondige verbetering betr. de verkleuring zou volgen. Het fabricaat: Albrecht's wortelvulling „Neu“ was er het resultaat van.

De samenstelling van dit nieuwe preparaat is niet geheel bekend. Er mag echter worden aangenomen, dat de harscomponenten iets veranderd zijn, terwijl de recator overbodig is geworden en bovendien de formaldehyd- en alkalioplossing zijn samengevoegd. Schr. kwam met behulp van dierproeven tot de overtuiging dat het medicament alleen in taai vloei-baren en volkomen verhardende vorm tot op zekere hoogte door het weefsel verdragen wordt. Daarbij spreekt het gehalte aan formaline, waardoor oedeem en necrose wordt veroorzaakt, mede een groote rol. Champion noemt de indicatie dan ook beperkt.

De eindconclusie van dit artikel is, dat de oude wortelvulling van Albrecht meer bruikbaar is dan de nieuwe en wel hoofdzakelijk omdat het sterker zuur-reageeren een nadeel moet worden genoemd, dat grooter blijkt dan de vroegere bezwaren van sterkere verkleuring anderzijds. Het vergelijkend klinisch-histologisch-bacteriologisch onderzoek viel dan ook ten gunste van het oude preparaat uit. P. C. W.